

„SZÓDI CIVIL FÓRUM

„Az, hogy lelkiismeretünk szavára hallgassunk, jogunk. Aszerint cselekedni kötelességünk!”

Szöd község lakosságának és civil szervezeteinek lapja

Tisztelt Olvasóink!



Amikor ezeket a sorokat írom, pontosan két éve annak, hogy a 2002. december 18-i közmeghallgatáson megindult a falu meggyőzése minden

áron, arról, hogy a regionális személtlerakó elhelyezése Szödon, a legjobb üzlet ennek az elmaradott, kilátástalan helyzettű falunak. (Persze azóta az élet már bizonyított, hiszen kiderült hogy ez a csoda sehol sem kell.)

Néhányan akkor úgy gondoltuk, hogy az itteni embereket nem szabad lenézni, a tehetségüket semmibe véve rájuk erőltetni egy olyat beruházást, ami végérvényesen meghatározza a falu életét, lehetőségeit hosszú évtizedekre.

Néhányan azt mondtuk, mi másként gondolkozunk, másként látjuk a falu jövőjét. Másban. A népszavazáson aztán kiderült, hogy bizony a szödi emberek nagyrésze is másként látja, nem úgy mint azok, akik lenézték a szödi embe-

rek tenniakarását, szorgalmát. Soha népszavazáson ilyen részvételi arány nem volt még, mint 2003. március 2-án, s a megjelentek közel nyolcvan százaléka nemmel szavazott. Azt kellett volna gondolnunk, hogy ez intő jel volt azok számára, akik a szödiek feje felett átnyúlva akartak ránk erőltetni valami szörnyűséget. De nem tanultak belőle.

Miért indítjuk újra a lapot?

Ahogy mondani szokták: most megint helyzet van.

A novemberi közmeghallgatáson elhangzott „ismét hatalmas lehetőség elé tekintünk”, száztíz hektáros ipari parkot alakítunk ki. Az ebből származó bevétellel fog eljönni a jólét a faluba. Mi megint csak másként gondoljuk, és Önök is valószínűleg, ha elolvassák ezzel témával, és a közmeghallgatáson más témában elhangzottakkal kapcsolatos írásainkat.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket, és Eredményekben Gazdag Békés Boldog Újesztendőt Kívánok minden Kedves Szödi Lakosnak!

**Imrik Péter újságíró,
Szödi Faluvédők Baráti Köre**

Tartalomból

- Tettek vagy propaganda Hátszélben bevont vitorlákkal . 2.**
- A falu „fejlesztésének“ programja 3.**
- Az eldobott lehetőségek. . 4.**
- Az önálló iskola fontossága . . . 5.**
- Hertel úr és a Pithagorasztétel 6.**
- Magazin 7.**
- A piszkos 16, avagy miért ordított a polgármester úr a közmeghallgatáson 8.**
- Hogyan tovább? 9.**
- Balkáni állapotok az alsós iskola mosdójában 10.**
- Karácsonyi ünneplés a Nagycsaládosoknál 11.**

A 2004. évi közmeghallgatásról

Idén is sor került a szokásos, minden évben megtartandó ún. közmeghallgatásra, melyen a falu vezetői beszámolót tartanak az éves munkájukról. Ezen kötelezettségének a szödi önkormányzat idén – rendhagyó módon a szokásosnál pár nappal hamarabb – 2004. november 5-én tett eleget, ezért sokunk csak az utolsó pillanatban értesült róla.

Az ülést a polgármester úr nyitotta meg és az általa felvázolt 6 fő napirendi pontról hosszadalmas monológokban fejtette ki álláspontját, majd ezt követően következhetek a lakossági kérdéseket. Ennek levezénylésére a polgármester úr önhatalmúlag Puskás Szilveszter alpolgármestert kérte fel. Ez rendben is ment mindaddig, amíg terítékre nem került néhány kényes kérdés, amikre a polgármester úr úgy reagált, hogy a kérdéseket megkerülve elterelte a szót és elkezdett hosszasan beszélni egészen más témákról, miközben – botrányossá téve az ülést – egyre hangosabban üvöltött a mikrofonba és amikor már ez sem segített, akkor pedig a kérdezőkkel szemben rendkívül lekezelő módon viselkedve a válaszai már nem nélkülözték a félremagyarázásokat, erős csúsztatásokat, de még a nyílt hazugságokat sem.

A polgármester úr botrányos viselkedését fokozva Puskás Szilveszter úr egyes kényes kérdéseket egyszerűen nem engedett feltenni mondván, hogy ő inkább más témákat szeretne hallani, vagy pedig voltak olyan – falut érintő – közügyek, melyeket egész egyszerűen magánügyeknek titulált és ezért rögtön más kérdezőnek adta a szót.

Most lássuk, hogy pontosan milyen témákról beszélt és azokkal kapcsolatban miket fogalmazott meg a polgármester úr az ülés első felében.

Szipócs Levente

Stabil hiány

A polgármester úr 1. napirendi pontjában tájékoztatott az önkormányzat 2004. évi gazdálkodásáról:

Hertel úr kijelentette, hogy az önkormányzat gazdálkodása stabil, anyagi gondjai nincsenek, de ugyanakkor a költségvetés számait ismeretve elmondta, hogy a tervezett

költségvetési hiány 24 millió Ft volt és a falu állandó kiadásai tartósan felülmúlják a bevételeket. A hiányzó pénzt „üzleti tevékenységgel” próbálják pótolni. Ez utóbbiról a későbbiekben még szólni fogok.

Ugyanakkor dicséretesnek tartom, hogy a kormány által meg-

ígért, ugyanakkor csak részben kifizetett ingyenes tankönyv program biztosítására a hiányzó összeget az önkormányzat saját erőből pótolta, hiszen úgy gondolom, hogy a gyermekek oktatására fordított minden pénz a lehető legjobb célokat szolgálja.

Tettek vagy propaganda?

A közmeghallgatás 2. napirendi pontja: „Beruházások, fejlesztések alakulása 2004-ben” volt.

A **propaganda**: a 2004-es év eredményeinek ismertetésekor gőzerővel folytatódott a Hertel-i „sikerpropaganda”, melynek két elemét továbbra is a falu csatornázásának megvalósítása és a szilárd burkolatú utak kiépítése képezték. Egyetértek, ezek önmagukban valóban óriási tettek bizonyulnak egy falu életében, de úgy tudjuk, hogy erre a két nagy beruházásra már hosszú évek óta készül a falu és az erre irányuló pályázatokat is még az előző polgármester(ek) adták be és nyerték meg, Hertel úrnak már csak a kivitelezésről kellett gondoskodnia. Nem tartom ezért elegánsnak, hogy minden lehetséges fórumon kisajátítja magának ezeket az érdemeket, már csak azért sem, mert azt szerintem mindenki tudja, hogy a pénzt sokkal könnyebb elkölteni, mint előteremteni.

A „**tettek**”: az új településrész csatornázását azonban – vagyis azt a beruhá-

zást, ami már teljes egészében Hertel polgármester úr hivatali idejéhez kötődik – már 1 fillérrel sem támogatta az önkormányzat, sőt még pályázatot sem nyújtott be! Annak ellenére sem, hogy sokan már jó előre, a munkák megkezdése előtt 1 évvel kértük erre. Így a csatorna közel bruttó 600 000 Ft-ba került, amit teljes egészében a lakóknak kellett fizetnie. Én nem hallottam még olyan települést, ahol ilyen sokba – bruttó 600 000 Ft-ba került volna a csatornázás.

Ezzel bezzeg nem szokott dicsekedni a polgármester úr, pedig ez biztosan teljes egészében az ő hivatali idejéhez kötődik.

De azzal sem fog dicsekedni, hogy most a közmeghallgatáson feketén-fehéren kijelentette, hogy az új településrész szilárd burkolatú útjára sem fog az önkormányzat egyetlen fillért sem áldozni, sőt még a közlekedési táblákat sem fogják kitenni az útkereszteződésekbe és ne számítsunk pályázatra se tőlük, ezért valószínűleg ezt is teljes egészében a la-

kóknak kell majd kifizetni.

És ha majd kész lesz, akkor biztosak lehetünk benne, hogy ezt is kisajátítja magának és úgy fogja feltüntetni, mintha az ő érdeme lett volna!

Nem is az egyébként a baj, hogy nincs pénze rá az önkormányzatnak, mert ezt mindenki megértené, de az már arcátlan-ság, hogy még előre kijelenti, hogy még csak pályázni sem fog rá és ezt ráadásul olyan hatalmi göggel és lekezelő stílusban adja elő az ittlakóknak, hogy az minden jó érzésű ember szemében egyenesen felháborító.

Sokkal tisztességesebb lett volna polgármester úr, és ezt mindenki elfogadta volna, ha azt mondja, hogy „Sajnálom hölgyeim és uraim, sajnos jelenleg nincs rá pénze az önkormányzatnak és nem tudom megmondani, hogy mikor lesz, de legalább azzal szeretnék segíteni, hogy benyújtunk egy pályázatot, ami lehet, hogy nem nyer, de én mindent elkövetek, hogy sikerüljön, ennél többet sajnos nem tehetek.”

Hátszélben bevont vitorlával

Pontosan így tesz a polgármester úr magával az új településrész létrehozásával kapcsolatban is. Bizonyítékokkal alá lehet támasztani, és minden ittlakó tisztában van azzal, hogy az önkormányzat minden megtett csak hogy ne-hogy létrejött ez az új rész. Szabálytalanságok sorát követték el és 12 pontban törvénysértő rendeletet hoztak csak hogy elutasíthassák az építési engedélyeket. És most pedig lépten nyomon azt halljuk a polgármester úrtól, hogy ez a dinamikus fejlődő új rész is az ő érdeme! Ez egyszerűen hazugság! Az

ígazság ezzel szemben az, hogy pont ő volt, aki akadályozta lépten nyomon! De még ennek ellenére is megvalósult – köszönhetően az itteniek kitartásának! Ez óriási különbség!!

Szöd rendkívül jó adottságokkal rendelkezik és még adják a hátszelet a külső körülmények is: Bp. már jó ideje hanyatló időszakát éli, aminek következtében viszont a fellendülés egyre jobban áttevődött a körülötte lévő településekre.

Szöd jelenlegi vezetése nemhogy kihasználná ezt a hátszelet és még jobban

segítené azt, ehelyett ők teljesen bevonták a vitorlákat, sőt még az ellenkormányzást is bevetették (lásd fentiek) (Így lehet az is, hogy a falu mélyen a lehetőségei alatt él.)

De ez a hátszél, hogy még így is érvényesül a hatása és Szöd – még ha nem elég gyorsan is, de – így is fejlődik. (Ez az, amit a maga érdemének próbál Hertel úr feltüntetni.) Csak az a féltő, hogy azok a települések, akik dagadó vitorlával használják ki a hátszelet nagyon gyorsan el fognak húzni a vitorla nélküli árbocokkal araszoló Szöd elől.

Szemételep után ipartelep

A 3. napirendi pont Sződ távlati fejlesztési terveivel foglalkozott:

A korábban említett költségvetési hiány kiküszöbölése és állandó, hosszútávú bevételekre van szükség. A megoldás kulcsát és a falu jövőjét a polgármester úr –, mint ahogy mondta – az iparosításban látja. Ennek legelső példája az újonnan kialakult lakóövezet mellett teljes egészében végighúzódo – korábban nagyon szép, panorámás, dimbes-dombos, pipacsos rét, mely véleményem szerint Sződ legértékesebb területeinek egyike, de amely Hertel úrnak köszönhetően ma már – gazdasági és kereskedelmi övezet és a mögötte lévő ugyanilyen szép rét, melyet ipari övezetté nyilvánítottak. De most a közmeghallgatáson beszámolt a polgármester úr, hogy további 110 hektárt kívánnak még ipari jellegű övezetté minősíteni és az esetlegesen idetelepülő cégek helyi adójából szeretnének bevételhez jutni. És büszkén jelentette, hogy ebből 40 hektár már az idén beindult, mert „nagyszerű” tárgyalások folynak egy vállalkozóval. Ugyanakkor a helyi iparüzési adó – törvényi előírás szerint – max. 2 % lehet (de ezt egyébként mivel ez az EU-ban már versenytorzító tényezőnek számít, ezért Magyarországon is előbb-utóbb el kell majd törölni), aminek mértéke Sződön 1,3 % és Hertel úr elmondta, hogy ezt nem is kívánják magasabbra emelni annak érdekében, hogy könnyebben tudják az ipari üzemeket a faluba csábítani.

Nos akkor most azt ajánlom, hogy számoljunk egy kicsit! Ha csupán annyit szeretnénk elérni, hogy ezekből a többletbevételekből kiküszöböljük az évi 24 millió Ft-os költségvetési hiányt, akkor ehhez akkora mértékű ipari tevékenységnek kell teret adni Sződ területén, melynek összes éves árbevétele megközelíti a 2 milliárd Ft-ot (2000 millió Ft)! És ekkor még csak az éves hiányunkat rendeztük, magyarán ekkor lennénk nullán. Ha ezen felül szeretnénk mondjuk még évi 50 millió Ft-ot fejlesztésekre is

költeni, akkor ehhez Sződön annyi ipartelep szükséges, melyek éves bevételei közel 5700 millió Ft tesznek ki! Ha Sződön ilyen mértékű iparosítás megy végbe, akkor nyugodtan írhatjuk a falu névtáblája alá, hogy „**Veszélyes ipari terület! Belépni szigorúan tilos!**”. Ez a dimbes-dombos zöldellő rétekkel, csörgedező patakokkal és szép természeti környezettel rendelkező falu teljes elcsúfítását fogja eredményezni! Arról nem is beszélve, hogy micsoda csökkenés fog bekövetkezni az életminőségben, a földek és a házak értékében az állandó zaj, teherautó-forgalom és környezet-szennyezés következtében. Megéri ez? Megéri tönkretenni a falut 1,3 %-ért? Nem lesz sokkal nagyobb a kár, mint a haszon? Dehogynem!

Arról nem is beszélve, hogy a már meglévő telepek egyetlen sződi embert sem foglalkoztatnak és általában az ilyen jellegű üzemek speciális szakembereket igényelnek, s nagyrészt már rendelkeznek is saját dolgozókkal.

A tervezett szemétleterakóval is ugyanez volt a baj. A tisztánlátás kedvéért nem árt ha egy kicsit most is számolunk. A polgármester úr azt ígérte, hogy a hulladéklerakóból évi 40-50 millió Ft-os bevétele lesz a falunak. Köztünk szólva, ha ennek csak a fele megvalósult volna, az maga lett volna a csoda – látva az ilyen szemételepeket korábban befogadó települések példáit. De legyünk nagyvonalúak és higgyünk a polgármester úrnak, sőt vegyük az összeg felső határát, az évi 50 millió Ft-ot.

Nos, Sződön 1600 ház van (1997-es adat). Egy ilyen hatalmas, 99 település szemetét befogadó lerakó faluba települése miatt számoljunk csupán az ingatlanok egyszeri 20 %-os értékcsökkenésével és vegyük a házak átlagos értékét csak 10 millió Ft-nak.

Ebben az esetben a szemételep megvalósulása esetén rövid időn belül minden sződi ház átlagosan 2 millió Ft-tal kevesebbet ért volna, így a falu

azonnal elszenvedett volna egy óriási mértékű, 3200 millió Ft-os veszteséget!

Mennyit is hozott volna a szemétleterakó? Évi 50 millió Ft-ot? Akkor ez estben **64 évre lett volna szükség ahhoz, hogy** csupán az ingatlanok értékében keletkezett azonnali értékcsökkenés **megtérüljön!** És akkor még nem kerestünk semmit, csak megtérült a kár! Csak az a probléma, hogy a szemételepet 25 évre tervezték, azt követően bezárták volna. Ez azt jelenti, hogy az azonnal elszenvedett kárnak 25 év alatt alig, hogy a harmadát hozta volna vissza! Nemhogy hasznot termelt volna, hanem még 1950 millió Ft kárt hátra hagyott volna maga után! Ezt ki fizette volna meg nekünk itt-lakóknak? Ki lett volna ennyivel szegényebb? Hát mi sződiek. A polgármester úr lehet, hogy egy ideig megkapta volna a szeméttársulattal a havi 200 ezer Ft-os tisztelet díját, de az embereknek ki fizette volna meg az okozott kárt? Senki, azt nekünk kellett volna viselni!

És most még csak az ingatlanok értékvesztését vizsgáltam. Ez csak 1 dolog. Ott lett volna még a kukás autók állandó forgalma, na meg a búz, amit mindenkinek, aki itt él nap mint nap el kellett volna viselnie.

Összegezve az okozott kár sokkal nagyobb lett volna, mint a haszon és olyan mértékben, hogy az végképp tönkretette volna a falu jövőjét! Az ilyen beruházások és egyáltalán ez a minden józan észnek ellentmondó gondolkodásmód a múlt rendszer idejében volt divatos. De ekkora hülyeséget még akkor se gyakran követtek el!

Hát ez az a szellemiség – ha ezt annak lehet egyáltalán nevezni – amit mi elutasítunk. Azt gondoltuk, hogy a polgármester úr az óriási mértékű 80 %-os elutasító szavazás után belátta, hogy ez az út nem járható. Sajnos tévedtünk! Mert ugyanez a gazdasági gondolkodás él tovább párosulva ugyanazzal a hatalmi göggel és a falu érdekeiért síkra szálló emberek lekezelésével, mint 2 évvel ezelőtt!

Az eldobott lehetőségek

A polgármester úr a szeméttelep sikertelensége után nem változtatott semmit sem az elképzelésein vagy a gondolkodásán csak egy fokkal finomabb fokozatba kapcsolt. Újabbban azon munkálkodik, hogy ipartelepek központjává tegye Sződöt. Ez hatalmas terhelést jelentene a falu számára. Megváltoztatná a normális életvitelt, lerombolná a csend és nyugalom birodalmát és különböző ipartelepek átjárójává tenné a falut.

A polgármester úrral ellentétben mi szódi emberek azt gondoljuk, hogy Sződ nem az a település, aminek már úgymint mindegy és már semmi másra nincs remény! Sződnek igenis sok veszíteni valója van! Egyedülálló módon egy lépésre fekszik Budapesttől és a Dunakanyartól egyaránt, ami ráadásul egy rendkívül jó közúti és vasúti közlekedéssel párosul. Ezenkívül szép természeti adottságokkal rendelkezik: a környező hegységekre panorámás és erdőkkel tarkított szép rétjei és 3 patakja is van és a Dunához sem kell messze menni! És ha még ez sem elég akkor ugyancsak egy lépéssel elérhető a Dunakanyaron kívül még 3 hegység is: a Cserhát, a Börzsöny és a Visegrádi-hegység is ahol igazán ki lehet kapcsolódni egy jól sikerült kirándulás, biciklitúra, lovaglás vagy bármilyen családi vagy egyéni program alkalmával. A faluban pedig zavartalan a csend és nyugalom.

Mi az ami a modern, rohanó világban fontos és élhetővé tesz egy települést? Három dolog: 1. rendelkezzen nagyon jó infrastruktúrával és a szolgáltatások gyors elérésének lehetőségével, legjobb ha egyenesen a főváros közelségével 2. legyen csendes és nyugalmas minél több zöld felülettel, lehetőleg távol a zsúfolt városok zajától, 3. rendelkezzen szűkebb és ha lehet tágabb körzetében is szép természeti környezettel. A többi – ami nem kevés – az itt élők adják.

Azt kell mondanom, hogy Sződön megtalálható mind a

három dolog! Ez olyan lehetőségek sorát kínálhatná a falu számára, amilyenekről a polgármester úr még csak nem is álmodott! Hány olyan település van az országban amely ilyen nagyszerű lehetőségekkel és adottságokkal van megáldva? Nem sok. Talán Szabolcs megyében vagy Somogyban vagy netán a nógrádi végeken? Nem, nem és nem, mert ők azonnal cserélnének velünk!

Hát akkor Sződ az imént felsorolt adottságaival mi lehetne?!

A polgármester úr szerint szeméttelep, de maximum ipartelepek központja! Szerintem meg a környék egyik legszebb faluja. Vajon min múlik, hogy mi is lesz valójában Sződből? Elsősorban a lehetőségek helyes felismerésén. Ez a legfontosabb és ez nem függ sem pénztől sem mástól csak a józan ítélőképességtől!!

Hiszen hiába van egy nagyon jó versenyautónk, ha még azt sem tudjuk, hogy kell kormányozni és rossz irányba indulunk el, akkor a másiknak legyen csak egy biciklijé, amivel helyes irányba megy, akkor még ő is biztosan meg fog előzni bennünket!

Így van ez a lehetőségekkel is. Hiába van belőle akár mennyi is, ha egyiket sem ismerjük fel, akkor az olyan, mintha nem lenne egyetlen egy sem!

És ha erre hivatkozva a polgármester úr (korábban) szeméttelepben, (újabbban) ipartelepekben látja a jövőt és ezt véghez is viszi, akkor már tényleg nem lesz egyetlen más lehetősége sem a falunak, mert ez egész biztos, hogy mindent meg fogja ölni! És ha egyszer elherdáljuk az értékeinket, akkor onnan már nincs visszaút! Az ipartelepek néhány milliós alamizsnáira leszünk rászorulva, abból fogunk tengődni egyik napról a másikra és már nem lesz semmink sem amiből önállóan fel tudnánk emelkedni, olyanok leszünk, mint a szegény kiszolgáltatott emberek az idegenek által irányított multik és nagytőkések világában.

Hát ne adjuk el magunkat ezeknek évi 1,3 % aprópénzért!

Őrizzük meg földjeink és házaink értékét és lássuk meg azt, hogy ilyen jó adottságok mellett, csak fejlődhet ez a falu!

De ha elkormányozzuk valami rossz irányba, annak beláthatatlan következményei lesznek! Jó döntést hozni és kiválasztani a helyes irányt soha nem pénzkérdés. Ez rajtunk múlik, a jó helyzetfelismerésünkön, az ügyességünkön és a tiszta jó szándékunkon.

Ui.: ha a polgármester úr ezek után is kitarat „ötletei” mellett, akkor azt kell feltevézzük, hogy a fenti tulajdonságok valamelyikével (esetleg többel) nem rendelkezik!

A polgármester legújabb álma



Virágzás vagy rothadás

A teljes 5. napirendi pontot a polgármester úr a szennyvízkérdésre áldozta (egész pontosan a Szódi Szennyvíz és Hulladékkezelő Kft. 2004. évi működésére) és a közmeghallgatás jegyzőkönyvéből is világosan kitűnik, hogy a szennyvíztémával foglalkozott kimagaslóan a legtöbbit, 4-szer annyit, mint a – a falu fejlődésére nagyban kiható – 2/A úton tervezett változtatások bemutatásával és 2-szer annyit, mint Sződ távlati terveinek felvázolásával.

Szerintem már másnak is feltűnt, hogy Hertel úr mindig szívesen beszél ezzel kapcsolatosan bármiről, legyen az szennyvíz, szemételep, ipartelep, komposztáló, stb. és ezek a témák valahogy mindig előkerülnek. (Például az önkormányzat régi bejáratánál rögtön megpillanthatjuk a Szódi Szennyvíz és Hulladékkezelő Kft cégtábláját, ahelyett, hogy előbb a Sződ Község Önkormányzata

tábla szúrná ki a szemünket.)

Úgy tűnik, hogy a polgármester úrnak ezek a kedvenc témái és erre áll rá a gondolkodása, korábban is és újabban is. (lásd az „ideális” helyre, pont az új településrész mellé betelepített új műanyagfeldolgozó üzemet és komposztálót és a jövőt jelentő további „nagyzerű” üzemeket)

Az mindegy, hogy ez pontosan miben nyilvánul meg, mert ezeknek a dolgoknak a gyökere egy és ugyanaz: mindegyik a rothadást szimbolizálja! Hiszen nem biztos, hogy tudományos, de szimbolikus értelemben biztos, hogy a szennyvíz, a szemételep és a komposztáló, valamint további egyéb „nyalánkságok”, mind a rothadás jelzőjével írhatók le a legkifejezettebben.

A rothadás pedig szimbolikus értelemben nem más, mint a halál. A rothadás elmentéje a virágzás, mely az életet jelenti.

Rothadásból pedig soha nem lesz élet, csak halál, mint ahogy ősszel az elsárgult falevelekből sem lesz zöldellő falevél soha sem, mert az előbb szépen lassan elhal, majd lehullik és elenyészik. Majd ha ez megtörtént vége ennek az időszaknak, a télnek (a sötétségnek), akkor egy új időszak kezdődik, újra jön a tavasz, a virágzás, és az új élet biztos jeleként megjelennek a zöldellő falevelek is.

A polgármester úr, úgy gondolja, hogy csak úgy lehet építeni, ha közben rombolunk. Igenis lehet úgy falut fejleszteni, hogy közben megőrizzük mindazt, ami idáig fontos volt számunkra és – az új mellett – a már meglévő dolgokat is egy magasabb, szebb és élhetőbb szintre emeljük.

Magyarán szólva, valami lerombolásával csak pusztítani lehet! A fejlődéshez építeni kell és nem rombolni, szennyezni vagy rothasztani!

Az önálló iskola fontossága

A közmeghallgatás 4. napirendi pontjánál a polgármester úr az iskola és óvoda jövőbeni működtetéséről beszélt:

Szöd és Csörög jelenleg együtt tartja fenn az óvodákat és az iskolát, s ezáltal a szódi és a csörögi gyerekek együtt ugyanazokba az intézményekbe járnak. A polgármester úr arról tájékoztatta a hallgatóságot, hogy a szétválás évi 36 millió Ft többletterhet jelentene Szöd-

nek, ezért ezt nem javasolja.

Szerintünk a fiatalok minél jobb körülmények közötti és minél jobb minőségű oktatása elsődleges cél kell, hogy legyen, különösen egy falu esetében, ahol egy jó iskola egyedülálló értéknek számít, itt tartja a fiatalokat, megalapozza gyermekeink jövőjét és segíti őket a továbbtanulásban.

Nos, amíg Sződnek és Csörögnek kö-

zös iskolája van, addig ezek nem biztosíthatók! Ezzel szerintem mindenki tisztában van.

Nehéz feladat – elismerem –, de valahogy mindenképpen segíteni kell Csörögnek, hogy önálló iskolája legyen, ha mással nem is legalább lobbizással, mert ez Sződnek legalább akkora érdeke, mint Csörögnek, ha nem nagyobb.

Körpanoráma a szódi rétekről



Messzebb kerülünk Bp-től

avagy Hertel úr megkérdőjelezi Pithagorasz-tételét

A 6. és egyben utolsó napirendi pont a 2/A út fejlesztésével volt kapcsolatos:

A 2/A utat 2x2 sávusra fogják bővíteni és hamarosan megépül egy teljesen új – településeket elkerülő – Gödöllő és Vác közötti út, melyen még gyorsabban el lehet majd érni Vácot és Gödöllőt egyaránt. A külső körülmények már megint rendkívül kedvezőek. De a mi polgármesterünknek sikerült ezen is rontania.

Ugyanis sződligeti érdekek megfelelően a jelenlegi sződi 2/A csomópont megszűnik és eltolódik Vác irányába, így az eddiginél is nagyobb kerülővel juthatunk el majd Bp-re – gondoljunk csak a templom felé lakókra és a teceiekre. A távolság növekedése nem jelentős, inkább csak szimbolikus. A probléma az, hogy a közmeghallgatáson Hertel úr azt állította, hogy valójában közelebb kerülünk Bp-hez. A mellékelt térképen látható - ez tévedés.

A közelmúltban a 2/A tervezői Gödre

hívták meg az érintett polgármestereket, ahol tájékoztatták Őket a tervezett bővítésről. Erre az ülésre – tudomásunk szerint – Hertel úr el sem ment! Nemhogy képviselte volna a falu érdekeit még részt sem vett az ülésen. És ezt követően a közmeghallgatáson képes azt állítani, hogy valójában közelebb kerültünk Bp-hez.

Megint nem az a legnagyobb baj, hogy egy kicsit messzebb kerültünk, hanem az elv. Sokkal tisztességesebb lett volna polgármester úr, ha elmegy az ülésre, képviseli a falu érdekeit és azt mondja a közmeghallgatáson, hogy felszólaltam ellene, de sződligeti területen van a csomópont, ezért sajnos egy kicsit messzebb kerültünk Bp-től. A polgármester úr a közmeghallgatáson büszkén kijelentette, hogy kompenzációként elérte azt, hogy a vasútállomásra vezető 2/A fölötti gyalogos felüljárót kerékpáros közlekedésre is alkalmassá tegyék. Magyarul egy gyors-

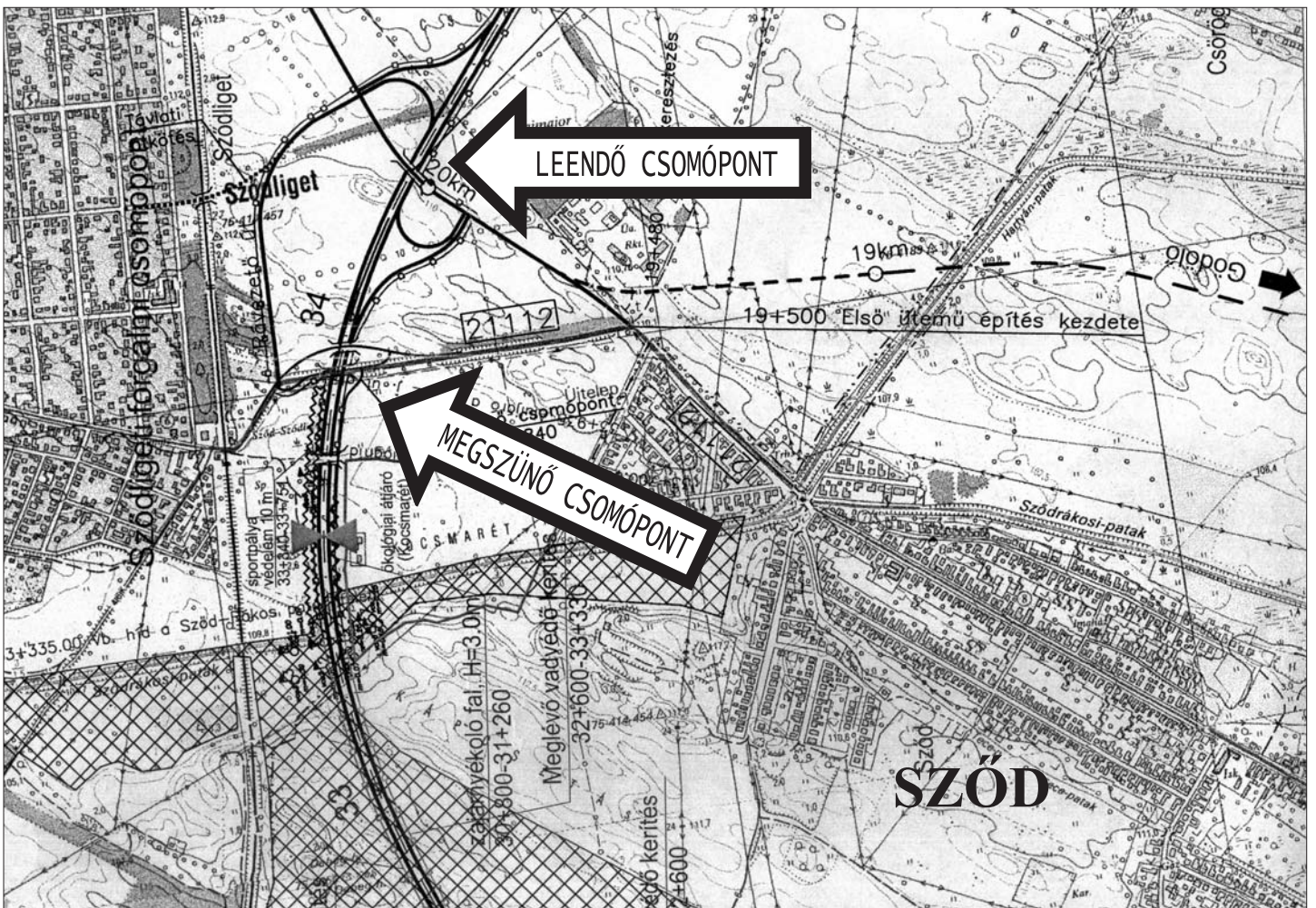
forgalmi úti csomópontért cserébe egy biciklis felüljárót kért. Jó üzlet volt!

Szerencsésebb lett volna, ha Sződ, Gödöllő összefogva cserébe a sződligeti felüljáróért a neveleki csomópontot kéri, ahol már a felüljáró megépült, csak a ráhajtó sávok hiányoznak. Így Sződ a jelenleginél is közelebb került volna a fővárosához, Göd és Nevelek, pedig Váchoz és Sződliget is megkapta volna az új csomópontot. Mindenki jól járt volna.

Göd és Sződliget így is kiharcolta az érdekeit, de Sződ megint rosszabbul járt, köszönhetően Hertel úr és a környező települések polgármestereinek rossz viszonyának.

Megint az a tanulság, hogy hiába történik meg körülöttünk minden pozitív dolog (lásd útfejlesztések), ha a lehetőségeinkkel nem tudunk megfelelően élni, akkor az ebből fakadó előnyök mind szertefoszlanak és még rosszul is kijöhettek belőle.

Szipócs Levente



A BOLT

Eredj fiam a boltba! Sokszor elhangzik nálunk is odahaza, és a falu ligeti oldalán a bolt az egyet jelent a Dózsa György út elején lévő Coop üzlettel. Különösen, mióta teljesen átalakították, kibővítették, és felújították azt.

- Kalauz Istvánt a Coop üzlet üzletvezetőjét kérdeztük arról, hogy milyen változásokat tapasztalt a felújítást követően?

- Elsőként meg kell említenem, hogy a bolt eladótere, és árúkészlete jelentősen kibővült, és ennek köszönhetően, a forgalom, - reményeinket is meghaladó mértékben, - a duplájára növekedett az elmúlt időszakban. Természetesen igyekszünk mindig friss árúkészlettel és folyamatos akciókkal a vásárlói igényeknek elébe menni.

Úgy érzem, hogy a színvonalas kiszolgálásra, a bővülő választékra egyre inkább igény van. Növekszik azoknak az embereknek a száma, akik itt a faluban is elvárják, hogy megfelelő színvonalon szolgáljuk ki Őket.

- Ön nem csak régóta vállalkozó, hanem korábban közeleli szereplő is



A Coop bolt mindig szívélyes üzletvezetője Kalauz István: „a faluban is elvárják, hogy megfelelő színvonalon szolgáljuk ki a vevőket.“

volt, önkormányzati képviselő, - hogyan látja a falu jövőjét?

- Ma már nem vonzó a főváros mint lakóhely, a közismert okok miatt: zsúfoltság, környezeti ártalmak, rossz

közbiztonság, de sorolhatnám tovább...

Elmondhatjuk, hogy Sződnek ilyen szempontból kiváló környezeti adottságai vannak, jó közlekedés, tiszta levegő, jó közbiztonság. Az én véleményem az, hogy ezeket az adottságokat kellene jól kihasználni, hogy minnél többen képzeljék el a jövőjüket itt a mi falunkban, Sződön. Egy épülő, szépülő, csöndes, barátságos, prosperáló falu az itt élőknek is, és az itteni vállalkozóknak is komoly nyereség lehetne.

- A faluban szinte nincs is olyan kulturális-, sportesemény, ahol Kalauz István neve ne szerepelne a támogatók között. Miért érzi úgy, hogy támogatnia kell ezeket a rendezvényeket?

Általában nagyon kevés pénz van a társadalmi eseményekre. A sződi vállalkozók támogatása nélkül ezek az események sokkal szegényesebbek lennének, egyes eseményeket meg sem lehetne tartani a mecenatura nélkül. Azt gondolom ezek az események tartják össze a közösséget, ezt támogatni kötelességünk. **-ik**

Játék sarok

Közeleg a Karácsony, és a fa alatt egyre több tizenéves keresi a legújabb számítógépes játékokat. Most egy igazi csemegéről számolunk be az alábbi rövid írásban, a The Settlers IV-ről.

A The Settlers IV a sikeres Settlers sorozat új tagja. Az elődihez hasonlóan civilizáció - szimuláció és stratégia keveréke. Feladatunk az, hogy felépítsünk egy virágzó települést, amely jól működő gazdaságával és védelmével képes ellenállni a határainkon túlról jövő támadásoknak. Ennek érdekében nyersanyagot kell bányásznunk, új területeket kell elfoglalnunk, hogy helyet biztosítsunk épületeinknek, és különböző termelési láncolatokat kell létrehoznunk.

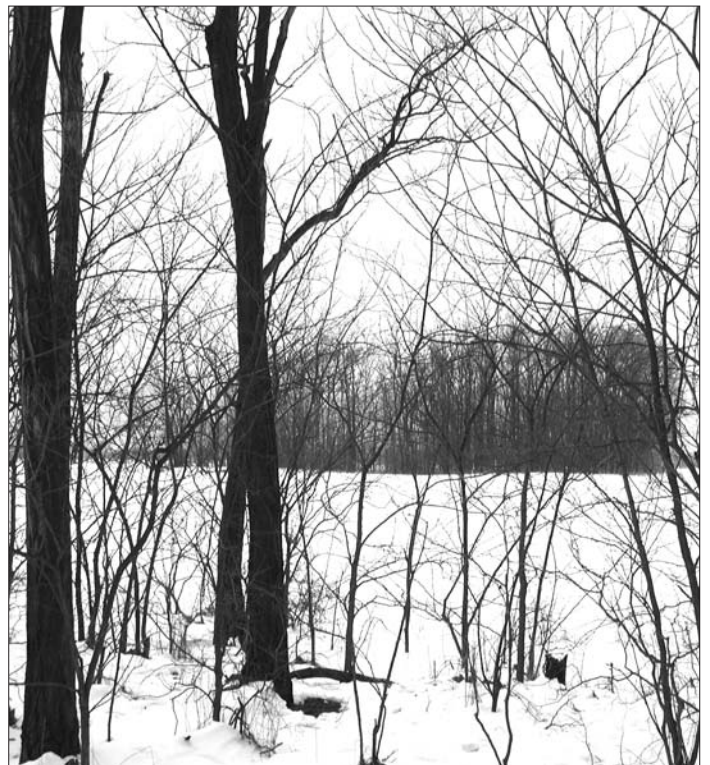
Minél többet törődünk gazdaságunk felépítésének biztosításával, annál kevésbé kell tartanunk attól, hogy csúnyán leégünk, amikor tudatni akarjuk az ellenféllel, hogy mitől döglük a teles.

A Settlers támogatja a helyi hálózati játékot, de a Bleu Byte Game Channel-en (BBGC) a világ minden tájáról összegyűlt Settlers rajongókkal játszhatunk.

Kérem a kedves olvasókat, hogy eredeti CD-n vegyék meg, mert csak úgy juthatnak hozzá az eredeti kézikönyvhöz!

Balatoni Dávid

Téli csendélet



A piszkos tizenhat,

avagy miért ordított a közmeghallgatáson a polgármester.

Volt egy nagy amerikai játékfilm, talán mindenki emlékszik rá az én korosztályomból, a „Piszkos tizenkettő” volt a címe, kiváló szereposztással. Talán ez ihlette meg a szódi polgármestert is titokban, akkor, amikor annak idején a Szódi Faluvédők Baráti Körének petícióját akartuk átadni Neki, mi tizenhatan a művelődési ház előtt. Ott többek füle hallatára, piszkos csöcseléknek, „nota bene” kocsmatölteléknek nevezett bennünket. Persze azóta a falu kétezer egynéhány lakóját is lecsöcselézhetette volna, gondolatban meg is tette nyilván, hiszen leszavaztuk a nagy álmát, a szeméttelpet.

De térjünk vissza a címben feltett kérdésre: miért ordított magából kikelve a mikrofonba a polgármester a mos-

tani közmeghallgatáson? Hát azért vélhetőleg, mert a piszkos tizenhat már megint ott volt és kényes témákat fészegetett, felborítva a szépen eltervezett sikerpropagandát.

Mert nem erről szól a közmeghallgatás. Nem sikerpropagandáról, hanem az elvégzett munkáról, hiszen ezzel van megbízva, általunk szódi lakosok által a testület és a polgármester. Mert képzeljék csak el, ha a munkahelyünkön minden alkalommal mikor a ránk bízott munkát elvégeztük, összehívánk a kollektívát és elmesélnénk hogy milyen szuperül dolgoztunk már megint. Hát ki nem unná ezt?

Hát igen, mi azért mentünk oda, hogy a köz meghallgatásán vegyünk részt és kérdéseket tegyünk fel a közt

érintő dolgokról, beruházásokról, iparüzési adókról, építési engedélyekről, az új közúti csomópontokról és még sok egyéb más dologról, ami a másfélórás polgármesteri beszámolóba nem fért bele, vagy csak igen érintőlegesen. Tettük ezt azért, mert a törvény erre egy évben egyszer lehetőséget biztosít számunkra: a közmeghallgatáson.

(Persze választ azt nem kaptunk a bennünket érdeklő kérdésekre, ezért azokat közvetve vagy közvetlenül a Szódi Civil Fórum hasábjain fogjuk feltenni, ígérjük Polgármester Úr - rendszeresen.)

És hogy ezek után miért ordított a polgármester a mikrofonba - találják ki Önök Kedves Olvasóink.

Kardos Imre

Más tollával!

Tán gyermekese, lehet hogy csak egy közmondás, ami gyermekkoromban megragadt emlékeimben, de tudom a más tollal dicsekedni nem szép dolog, akkor főként nem, ha mindenki tudja ez a toll nem is sajátunk.

Egyenesen felháborító, sőt az aljasság határát is túllépi a polgármester úr azon kijelentése, hogy saját érdemeiként tünteti fel az „új rész” létrejöttét. Az olvasók hiteles és bizonyítékokon alapuló tájékoztatása végett közöljük, hogy a polgármester úrnak az „új rész” létrejöttéhez semmi köze nincs, hiszen a hivatal mindenféle tisztességtelen eszközzel – a törvénysértésektől sem visszariadva – gátolta azt. Az „új rész” létrejötte azon ittlakóknak köszönhető, akik szembe mertek szállni a hivatali vezetés kiskirályoknak képzelő magatartásával és a korrupcióval, s megküzdöttek (mert meg kellett küzdeni) a törvényes jogaik érvényesítéséért, miközben megtapasztalták, hogy a demokrácia nem működik ott, ahol a pénz megjelenik.

(A polgármester úrnak a szeméttelpet lett volna köszönhető, amivel sikerült volna tönkretennie a térséget, ahogy tette ezt most az ipartelepek létrehozásával Sződ legszebb és legértékesebb részén!) A demokrácia a közmeghallgatáson sem működött. A helyi vezetés, a „kényes” kérdések és témák felszínre kerülése elől, inkább a botrányokozásba „menekült”, mert ez még mindig jobb volt nekik, mint szembesülni a tényekkel. A polgármester úr közmeghallgatáson tanúsított viselkedése kapcsán kérjük, hogy hatalmi mániáját ne az emberekkel szemben gyakorolja, hanem a köz szolgálatában. Amennyiben a helyi vezetés úgy látja, hogy a fent leírtakkal kapcsolatosan van ellenvéleményük, úgy kérem jelezzék. Mi készen állunk a helyzet tisztázására, hiszen az eddigiek során ezt szerettük volna elérni, ha önök alkalmat adtak volna rá.

Meg leszünk figyelve...

Este hét és reggel hét óra között, szól a rendelet, meg leszünk figyelve. A Polgármesteri hivatal „hírszerzői” járkálnak, vagy „ülnek méla lesben” megfigyelve bennünket, mikor hagyjuk kint a kocsinkat este hét után az utcán. Persze - ígéri a Polgármester Úr azonnal le is dokumentálják ezt a bűnünket és máris ketyeg a parkoló óra, napi ötszázért. Kiváncsi csak a következőre lennék, vajon hány embert foglalkoztat majd a hivatal gépkocsijainak megfigyelésére, hogyan bizonyítják rám, hogy mikor parkirozok ott tartósan, és mikor csak azért áltam meg, mert a család bevásárolni, netán moziba készül, vagy esetleg éjszakai műszakban dolgozom, és az esti indulással járó garázsajtó csapkodással nem akarom felverni a környék nyugalalmát.

Mi legyen azzal a vállalkozóval, aki itt szeretne dolgozni, élni, de a kisteherautója, mikrobusza nem fér el a személyautónak épített garázsba, mi legyen azzal akinek mondjuk a szomszédja befalazta a kapubejáróját?

Lehet-e majd Sződön este hét után autózni, vagy esetleg azért is fizetni kell majd.

Vagy – és itt bujkál bennem a kisördög – ez az egész rendelet néhány „renitens”, Polgármester Úr számára nem szimpatikus ember megregulázására szolgál.

Minden esetre el kellene ezeken gondolkozni, mielőtt olyan rendeleteket alkotunk amit sem betartani, sem betartatni nem lehet.

Imrik Péter

A kitüntetés

Az események akkor kezdődtek, mikor H. Úr vezetésével a képviselő testület lemondott és új választásokat írtak ki. A „ Szódiak Híradójában” egyre-másra jelentek meg gyalázkodó, rágalmazó, és olyan írások melyek azt sugallták vagy nyíltan, kimondták, a sok koholt vádat F. polgármester úr ellen. Ebben tevékenyen részt vett H. úr és Sz. úr. A két sógor igencsak segítette egymást, hol az egyik hol a másik tollából jelent meg egy-egy gyalázkodó írás. Hiába mondta ki a bíróság a teljes felmentő ítéletet, F. úr személyére, ugyanakkor súlyos büntetést szabott ki a rágalmazókra, a falu hitte is meg nem is. Új polgármester került a falu élére H. úr személyében. Új fejezet kezdődött, megalakult a „szimbiózis” vagyis a rokonok és a barátok kapcsolata közös cél érdekében.

Sajnos senki nem vett annyi fáradságot, hogy egy tehetséges és ártatlanul meghurcolt embert megkövessen. Állítom, hogy Sződ jelentős fejlődése neki, köszönhető.

Megdöbbenéssel vettük tudomásul azt amikor 2004-ben Sz. urat, a Környezet Védelmi Bizottság elnökét kitüntették, az eddig végzett kiemelkedő munkájáért.

Én azt gondolom, hogy a környezet védelmében semmit nem tett, semmit nem csinált, ami a kötelessége lett volna, sőt inkább ártott a falunak. Tudni illik a Környezet Védelmi Bizottság elnökeként, tevékenysége alatt szaporodtak meg a faluban és a falu határában a szemétkerakatok és a szeméthalmok. A teljesség igénye nélkül megpróbálom egy pár jelentős „szemétkerakát” felsorolni: a falu közepén a futballpálya mellett, van egy mélyen fekvő terület, amelyet a polgármesteri hivatal engedélyével, sittel és egyéb hulladékkal töltöttek fel. Igen jelentős mennyiségű azbeszt származék található benne, melyek belelegezve súlyos légúti elváltozásokat és rákot okozhatnak, ez letakarva is komoly problémát okoz, mert belekerül a folyó és a pangó vizekbe, ugyanis ez egy vizenyős terület.

A környéknek sajnos együtt kell élni vele. Mennyivel szebb lett volna, ha úgyis a faluközpontot ott akarják megépíteni, ha a terület helyén egy kis tavat alakítanak ki. Parkosítva, díszfákkal beültetett sétánnyal a falu ékköve lehetne. A „ Gancárgödör” ami kb. 1000 m² területű. Telerakva: szeméttel, -rádió, tv alkatrészek, elektronikai berendezések nehézfémek stb. (felveszi fű, fa, virág, minden élőlény, ez a rész állítólag telkesítve is lesz.)

A harmadik a tabáni patak kiszáradt medre, ugyan az, mint az előző kettő, csak sokkal közelebb az emberi településekhez és így hatványozottabban veszélyesebb. A többiekéről nem akarok szólni, hiszen mindenki láthatja a falu határában. Felmerül a kérdés mindezek tudatában, hogy a Környezet Védelmi Bizottság elnöke miért is kapott kitüntetést? Talán azokat kellene kitüntetni, akik a község határában lévő szemetet többször összegyűjtötték, nem kímélve, sem fáradságot, sem anyagiakat.

Tisztelettel: idős Tárnayik Pál

Hogyan tovább?

Felmerül a kérdés, hogy ebben a zajos, rohanó, túlfűtött világban a községünk további életében milyen utat válasszunk. Legyen egy nyugodt csendes sziget, ahová hazatérni jó, vagy pedig egy ipari létesítményekkel telezsúfolt környék, melyet a polgármester és egy pár képviselő akar a falura erőszakolni.

Az ipari létesítményeknek jelenleg kiszemelt két szabad terület, egyike a volt baromfitelep, a másik pedig a Sződ község és a 2/á között lévő szabad terület. Mind kettő forgalma a falun haladna keresztül, ami rendkívül megnövelné az utakra, az utak mentén lévő házakra és a lakosságra eső terhelést. Se, éjjel se nappal nem lenne csak füst és dübörgés, a házakon repedések és rongálódások keletkeznének.

Ezt az újabb „nagyszerű beruházást” a polgármester tűzzel, vassal meg akarja valósítani. Nem készült felmérés, hogy ez mennyi előnnyel vagy hát-

ránnyal járna együtt és a község életét mennyiben befolyásolná.

A fejlődés útja nem feltétlenül a falu iparosodásával kell, hogy történjen, mert tudni illik a demokráciákban a legfőbb hatalom a nép, és annak érdekeit kell elsősorban figyelembe venni. Nemrégiben utasították el a szemétkerakot ötletét is, pedig azt a polgármester igen erősen szorgalmazta. A falugyűlésen felszólalók nevében tisztességes elbánást kérünk.

A falu szerencsére körül van véve nagyvárosokkal, ahol jelentős munkahelyek találhatóak, ha valaki dolgozni akar, van szakmája, és végzettsége, könnyen talál munkát.

A hangsúlyt az iskolai felkészültségre kell fektetni. Olyan feltételeket kell biztosítani és követelni, ami kimagasló és szükségszerű ebben a világban.

Sajnos még az iskolánkban is az a

törekvés, hogy mennél több gyerek tanuljon benne, a színvonal nem számít. Addig, amíg csak a fejkvótára eső pénzt számolgatja a polgármester úr, addig nem is lesz ott sem nagy változás, pedig arra bizony égető szükség lenne. Mert a gyerekek a jövő zálogai, ne keljen más városi iskolákba járatni a gyerekeinket ha azt akarjuk, hogy tovább tudjanak tanulni.

A következő: a falut vonzóvá kell tenni azok számára, akik szeretik a szép, csendes, kényelmes, tiszta levegőjű falusi életet. Épp ezért hajlandók áldozatot is hozni érte. A tisztelt képviselő testület olyan hosszú távú célokat tűzzön ki, amelyek mindenkire nézve előnyösek. Mert lehet, hogy ez nem valósul meg egy vagy másfél év alatt, de aki a gyermekeire gondol az bizony a jövőt építi.

**Kellemes karácsonyt és boldog új-
évet kíván idős Tárnayik Pál.**

Csak a felét!

Szaporodnak a kátyúk a szódi utakon, dacára a „kátyútlanításnak” - mintha egyre több lenne. Mondta a polgármester is, hogy óvatosan közlekedjünk. Na de egyik-másik kátyú, főleg a nagyobbak, alattomosan szeretnek elrejtőzni, hol egy víztócsa mélyén, hol egy kevésbé megvilágított útszakaszon leleskelnek áldozatra várva.

Így jártam én is a jó multkorában a Dózsa György utca végénél.

Egyszer csak rávetette magát a futóművemre egy ilyen alattomos, a nagyobbakból, persze a futóművem sem volt rest és azonnal benne is maradt.

Úgye a törvény azt mondja a káreset bejelentéséhez fényképfelvétel, és tanúk kellene. Persze a legtöbb esetben vagy egyik, vagy másik nem áll rendelkezésünkre, ki a fene hurcol magával két tanút mindig, ilyen eshetőségre felkészülve.

Hát most az egyszer nem volt szerencséje a törvény megalkotójának. Nosza elő a digitális fényképezőgépet, két tanu is akadt az utcán, és máris minden rendben.

Legalábbis rendben lévőnek látszott, mert a hivatal az hi-

vatal, a több tizezerre rúgó javítási költségre hosszú hetekig kellett várni, míg nem többszöri utánérdeklődésemre kiderült, hogy a polgármester és a község jegyzője azzal van elfoglalva, hogy a futómű javításról benyújtott számlákat ellenőrzik a szervízben.

Miután sok-sok kilométert kocsikáztak, sok-sok munkaórát beleölték a számlák eredetiségének „kivizsgálásába”, kiderül, hogy a számlák sajnos tényleg valódiak, és tényleg csak a kátyú által okozott (tetemes) kár javítási költségét tartamazták.

Összeült a testület iziben, és megszavazták, hogy az önkormányzat kifizetheti a kárösszeg – felét. Hogy miért vagyok másodrendű, 50%-os állampolgár? hogy Sződ községben miért nem működnek a Magyar Köztársaság törvényei? Senki sem tudja!

Minden esetre most a bíróságon keresem az igazam. Vajon a perköltségre kifizetendő, a kártérítési összegre, valamint a számla eredetiségének vizsgálatára fordított pénzeiket nem tudná a Polgármesteri hivatal más, jobb helyre költeni. Mondjuk az utak kátyútlanítására?

Balkáni állapotok az alsós iskola mellékhelységében

Néhány évvel ezelőtt egy Afganisztánról szóló fotókiállításon volt alkalmunk megtekinteni milyen az az igazi szegénység és elmaradottság, milyen az, amikor évtizedes törzsi háborúk tizedelik a lakosságot, felnőtet, embert, asszonyt, gyermeket kímélet nélkül. Milyen az, amikor egy nemzetnek nincsen jövője. Megrázó képsorok, máig is kísértenek.

Volt az egyik tárlóban egy kép, amiről sokan nem tudták eldönteni mit is ábrázol?

Sajátos élményeim, mivel fiatalabb koromban volt szerencsém a Balkánon barangolni, mindjárt eszembe juttatta, mi is lehet az a vascső, barnásra szineződött kődarabokkal körberakva. Nem volt az más, mint egy illemhely az afgán hegyek között.

Nos, ma már nem kell sem a Balkánon barangolni, sem a világ másik felére utazni, elég csak az alsós iskola fiú mosdójába benyitni, ha ilyen képsorokat akarunk látni. Panaszodik is az elsős gyerek, mert tisztaságra lett nevelve, hogy szörnyű állapotok vannak ottan. Útban hazafelé inkább bemegy a barátomékhöz, hogy elmehessen a mosdóba, mert hazáig nem bírja ki.

Vajon kinek a feladata lenne ezen áldatlan állapotok megszüntetése? Elég, ha itt egy olvasói levélben fordulok a nyilvánosságához, vagy az ÁNTSZ-hez kell fordulni a problémával. Ki segít nekünk szülőknél?

(név és cím a szerkesztőségben)

Jótanácsok Szülőknél gyermekeikért

Legyünk olyan szülők, mint amelyet mi szeretünk volna magunknak.

Az egészségünkre vigyázzunk, és gyermekeinkére is!

Különböztessük meg a jót a rossztól, együtt!

Szeressük őket úgy ahogy vannak, ez a legnagyobb ajándék!

A családban legyenek jellegzetes szokások. Kapjon mindenki feladatot.

Tanítsátok meg Őket mosni, főzni és .. táncolni!

Tanítsátok meg Őket arra, hogy elismerjék a hibáikat, és az ebből származó bajért ne másokat okoljanak.

Ne akarjatok hibátlannak tűnni!

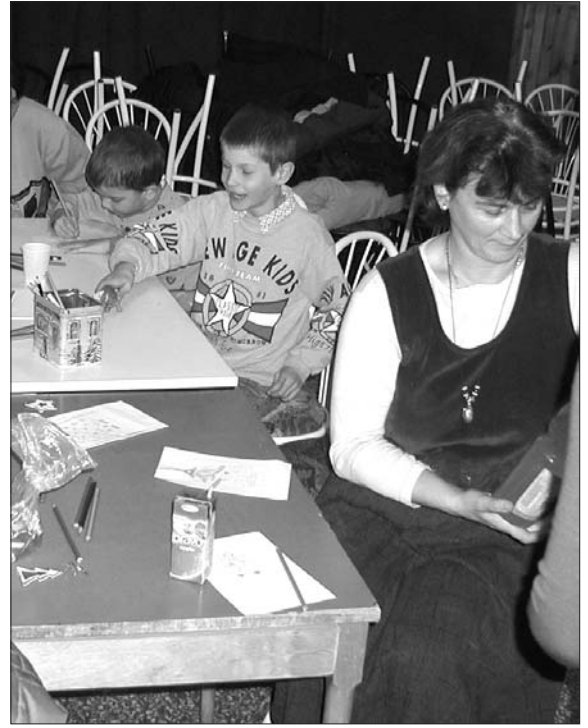
Titkaitok maradjanak titkok!

Amit ma meg lehet tenni – hajrá! – néha a holnap sajnos bizonytalan.

Szoktassátok rá Őket, hogy elnézést kérjenek, és bocsánatot is!

Tegyétek meg, hogy imádkozzatok együtt - minden este.

Karácsonyi ünneplés



2004 december 18-án, tartottuk a már hagyományosá vált „Nagycsaládos” ünnepünket, mely egybefonódott gyermekeink táncbemutatójával. Egy csodálatos, jól szervezett táncműsort láthattunk 17-órás kezdettel, amelyet az iskolások, és a felnőtt táncosok adtak elő. Ezúton gratulálók, mindannyiunknak nagyon tetszett a színvonalas bemutató, mindig örömmel nézzük Őket.

A műsort követően mi nagycsaládosok még maradtunk a Művelődési Házban.

Kézműves foglalkozással, rajzolással,

beszélgetéssel töltöttük el az időt. A napot gyertyagyújtással és közös énekléssel tettük ünnepélyessé.

Reméltem, hogy sokan együtt leszünk a közös karácsonyi ünnepségen, ám a létszám a vártnál lényegesen kevesebb volt. Igaz, tudom, hogy családjaink aktivitása igen változó.

Ennek ellenére igen jól éreztük magunkat, gyermekeink örültek az ajándékoknak, amit saját maguk készítettek, illetve amit egy-egy jól sikerült rajzért kaptak.

Szeretettel teljes Boldog Karácsonyt

kívánok minden kedves falubélinek, apróknak és nagyoknak egyaránt. Kívánom, hogy szívük vágya beteljesedjék, hogy mindenki békességben, egymásnak igaz szívbeli örömet szerezve ünnepelhesse, és ez az öröm a mindennapokban is erőt adjon.

Kívánom, hogy a „Nagycsaládosok” családjában mindenkor békesség és egyetértésre törekvés legyen.

Áldott Boldog Karácsonyi Ünnepeket kívánok mindnyájatoknak

Mészáros Lászlóné

Rohanó világunkban az ünnepi alkalmaknak, szertartásoknak nagy a jelentősége. Az év legnagyobb ünnepe, amelynek a legegységesebb, leggazdagabb tartalma van - a Karácsony. A hagyományos vallásos ünnep mellett a béke és a szeretet ünnepe is, amikor barátok, rokonok megajándékozzák egymást. Mindent meg kell tennünk, hogy a felnövő nemzedék jobb világban éljen. Itt ne csak az anyagiakra gondoljunk. Tiszteletre, kitartásra, egymás megbecsülésére. Példát mutatni emberségből.

Ki hogyan ünnepli a karácsonyt? Változó, mint ahogyan az emberek értékrendje is, hiszen az általános értékvesztés korában élünk. A sűrű hétköznapi élet után az együttlét varázsát, az egymás iránt érzett szeretetet semmi sem pótolhatja. Ünnepeink hát ennek szellemében, és ha a szent estén meggyújtjuk a csillogó fenyőn a gyertyákat, ne feledjük el felfedezni a szívünkben a békés végtelent.

**Boldog Békés Karácsonyi Ünnepeket,
és eredményekben gazdag
Boldog Új Esztendőt Kívánunk!**

Elérhetőségünk: E-mail: telepress@tvnet.hu



Vasúti Menetrend

Bp. - Nyugati pu. felé

Sződ felé

Sződről indul	Közl.	Sződől indul	Közl.
3.54	H-P	13.29	naponta
4.24	naponta	13.59	H-P
4.54	H-Szo	14.29	naponta
5.29	naponta	14.59	H-P
5.59	H-P	15.29	naponta
6.29	Szo-V és ünnepnap	15.59	H-P
6.39	H-P	16.29	naponta
6.59	naponta	16.59	H-P
7.29	naponta	17.29	naponta
7.59	H-P	17.59	H-P és III.5-XI.1-ig Szo-V is
8.29	naponta	18.29	naponta
8.59	H-P	18.59	H-P és III.6-X.23-ig V is
9.29	naponta	19.29	naponta
9.59	H-P	19.59	naponta
10.29	naponta	20.29	naponta
10.59	H-P	21.29	naponta
11.29	naponta	22.29	naponta
11.59	H-P	23.29	IV.30-X.2-ig Szo-V
12.29	naponta		
12.59	H-P		

Nyugatiból indul	Közl.	Nyugatiból indul	Közl.
4.30	H-P	14.30	naponta
5.00	naponta	15.00	H-P
5.30	naponta	15.04	H-P
6.00	H-P	(R.palota-Újp.ről)	
6.30	naponta	15.30	naponta
7.00	H-P és IV.30-X.2-ig Szo-V és ünnepnap is	16.00	H-P
7.30	naponta	16.04	H-P
8.00	H-P és III.5-XI.1-ig Szo-V és ünnepnap is	(R.palota-Újp.ről)	
8.30	naponta	16.30	naponta
9.00	H-P	17.00	H-P
9.30	naponta	17.04	H-P
10.00	H-P	(R.palota-Újp.ről)	
10.30	naponta	17.30	naponta
11.00	H-P	18.00	H-P
11.30	naponta	18.30	naponta
12.00	H-P	19.00	H-P
12.30	naponta	19.30	naponta
13.00	H-P	20.00	H-Cs
13.30	naponta	20.40	naponta
14.00	H-P	21.40	naponta
		22.40	naponta
		23.40	naponta